hétköznapok

A holdtaposó

Állandóan csörgött a telefonom, amikor múltkor (mit múltkor, tavaly június 8-án) megírtam Az egy falat kenyér című írásomat. Ebben két ifjú hölgyről tettem említést, akik – a mai divatnak megfelelően – emeletes holdtaposó, vagy birodalmi tipegőnek nevezett magas talpú cipellőkben „b...d-megoltak", a villamosra felszállván pedig egyikük a jármű kerekei alá dobta a félig elfogyasztott kiflit.

Nos, az említett telefonok, néhány kivétellel, elmarasztaltak engem, tudomásomra hozván, hogy a holdtaposóban járó lányokat – egy ilyen negatív élmény alapján – nem szabad általánosítani. Bár én ezt akkor sem tettem meg, hanem egyedi esetként örökítettem meg a kis sztorit, a vonal másik végén ülőknek/állóknak egy kicsit mea culpáztam, megígérve azt is, hogy az első adódó alkalommal a „pozitív oldalt" is megírom.

Íme, a friss történés. A minap a Kölcsey-kitérőnél a 4-es villamosra várakozott egy nyolcvan körüli néni, kézitáskával, nejlonszatyorral. Az első ajtón próbált felszállni, de lábai nemigen „vitték". A járműről meglátta ezt egy „holdtaposós" leányzó, bámulatos fürgeséggel lépett az ajtóhoz, felsegítette a nénit, leültette, kis csomagjait az ölébe tette. Azután ő is leült, szuperminiszoknyáját szépen elrendezte, olvasott. Az utasok közben le- és felszálltak, a sárga tuja pedig gördült tarjáni végállomása felé. A József Attila sugárút-Nagykörút kereszteződésében az idős hölgy készülődni kezdett, összefogta csomagjait, lassan felállt. A magas talpú cipőben olvasó lány ismét gyorsan cselekedett: karon fogta a nénit, lesegítette a villamosról, kezébe adta a szatyrait, és vissza ugrott a járműre. A hölgy még egy ideig állt a megállóban, megvárta míg elindul villamos. Integetett a lánynak. Ő meg vissza. A barátságos, kedves kis jelenet után az ifjú hölgy leült, s a menetrendszerű miniszoknya-megigazítás után, olvasott tovább.

Azt mondták a telefonálók, ilyet is írjak meg. Mert van. Igazuk van.

Kisimre Ferenc

Kettős telefonszámlák

Emberi mulasztás miatt kétszer számolta föl a januári, kézi kapcsolású távolsági telefonbeszélgetések díját a Déltáv. A társaság minden érintett előfizetőt levélben értesít arról, hogy júliusi számlákból levonják a másodszor is beszedett összeget.

Lapunk Csörög rovatában megírtuk, hogy egyes telefonbeszélgetések díját tévedésből kétszer számlázta a Déltáv Rt. Tóth Károly, a telefonos társaság ügyfélszolgálata osztályvezetője érdeklődésünkre elmondta: a februárban egyszer már kiszámlázott, kézi kapcsolású távolsági beszélgetések díjáról van szó. E tételek jelentek meg tévedésből ismét a júliusban kiküldött számlákon is.

Az osztályvezető megerősítette: számítógépes rendszerhiba nem történt: egy munkatársuk figyelmetlensége okozta a kellemetlenséget. Amint fölfedezték a tévedést, azonnal értesítették az érintett előfizetőket. Sokan valószínűleg észre sem vették a júniusi (júliusban kiküldött) számlán megjelenő, többnyire csupán néhány száz forintos tételt. Ma már mind kevesebben élnek a távolsági beszélgetés kézi kapcsolásának lehetőségével: ez többnyire akkor történik, ha a hívó R-beszélgetést kér (vagyis a hívott fél költségére szeretne beszélni).

Az újraszámlázással összesen mintegy egymillió forintot szedett be másodszor is a Déltáv. A tévedést a júliusi számlákon (amelyeket augusztus végén küldenek ki) javítják: a jogtalanul fölszámolt tételeket levonják a végösszegből. A számla mellé tájékoztató levelet is kapnak az érintettek: ebben a Déltáv Rt. fölhívja ügyfele figyelmét a téves tétel jóváírására, s egyben elnézést kér a hibáért.

Ny. P.

csörög a Pannon GSM

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémáikat, észrevételeiket, tapasztalataikat az elmúlt héten Nyilas Péter újságíró munkatársunkkal oszthatták meg. Ezen a héten Kormos Tamás várja olvasóink jelentkezését: munkanapokon reggel 8 és 10 óra között, vasárnap 14 és 15 óra között hívható a 06-20-9432-663-as rádiótelefon-számon. Elveszett tárgyaikat kereső, illetve talált tárgyakat visszaadni szándékozó olvasóink ingyenes hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. Hirdetésfelvétel: 8 és 18 óra között a 06-80-820-820-as zöld számon, illetve személyesen a Sajtóházban és hirdetőirodáinkban.

Veszélyes kerítés. A Szent László utca Nagykörút felőli végén rozoga kerítés fenyegeti a sarki boltba járókat. K. I.-né attól tart, a kerítés egyszer csak ledől, és maga alá temet valakit. Hívónk szerint kész életveszély arra járni.

Ordítás. Egy zsombói hölgy még a napfogyatkozás helybéli megünneplése kapcsán mondta el, hogy a sportpályán iszonyatos hangerővel, éjjel fél 1 óráig üvöltött a zene. Az ordítozás és agyvelőt rázó hangok miatt többen nem bírtak elaludni, s az utcán morgolódtak a ricsajozás miatt.

PANNON GSM
Az élvonal.

● *Amerikai és ukrán vendégek Bakson*

Magyar lagziban jártak

Egy hétig Szeged ad otthont az Északnyugat-Ohio Nemzetközi Fejlesztési és Oktatási Konzorcium által szervezett tanfolyamnak, amelynek keretében öt amerikai, tizennégy ukrajnai, és tizenhárom magyarországi pedagógus osztja meg tapasztalatait a közösségi munkáról, az oktatásról és a saját hazájukban élő szokásokról. Mindezt nem előadásokon teszik, a résztvevők ugyanis körbejárják a megyét, falunapon, táncházon és pizzapartin vesznek részt, eközben pedig megismerik egymást. Az elmúlt hét végén a vendéglátók azt mutatták meg a külföldi tanároknak, milyen is egy igazi magyar lagzi.

A házigazdák hagyományos magyar ételekkel kínálják a messziről jött vendégeket. *(Fotó: Miskolczi Róbert)*

A baksi Béke utca közepén hatalmas sátor áll, ajtaján özönlenek be a vendégek. A legtöbben az asztaluknál ülnek már, amikor a több mint harmincfős nemzetközi csoport megérkezik. Hirtelen minden szempár rájuk szegeződik – sok tekintetben ott a kérdés: vajon kik azok az emberek, akiket előre foglalt asztal és amerikai zászló vár? A vőfély bejelenti az újonnan érkezett vendégeket, akik az angol fordítás elhangzása után jót derülnek azon, hogy talán még másnap délben is táncolni fognak. Átadják ajándékukat az ifjú párnak – egy fiókos szekrényt tele amerikai, ukrán és magyar emléktárgyakkal. Megszólal a zene, a csoport több tagjának máris ritmusra jár a lába, de előbb a vacsora következik, így elfoglalják helyüket az asztalnál.

Ötszázan a sátor alatt

– Nagyon meglepett a fogadtatás – mondja Bálint Erzsébet, az Északnyugat-Ohio Nemzetközi Fejlesztési és Oktatási Konzorcium program igazgatója, az egyhetes szegedi tanfolyam egyik szervezője. Közel egy évtizede él az egyesült államokbeli Toledóban, és magyar lakodalomban még nem járt. – Nálunk otthon nem szokták így bejelenteni a vendégeket, és a házigazdák sem járnak körbe a süteményekkel és az itallal. Sőt, már a templomi esküvőn is ért meglepetés: még a bevonulás előtt láttuk a menyasszonyt. Amerikában minden vendég a padokban ül már, amikor először megpillantja a bevonuló párt. Ja, és még valami: rengeteg ember van itt. Nem tudom, ez Magyarországon nagy lakodalomnak számít-e, az biztos, hogy Amerikában nem hívnak ennyi vendéget.

A sátor alatt majdnem ötszázan ülnek már, így azt biztosan állíthatjuk: ez errefelé is a nagyobb lagzik közé tartozik. És még mindig van szabad hely. Elhangzik a magyar Himnusz, majd megérkeznek az első illatozó leveses tálak, tele hússal és zöldséggel.

– Fantasztikusak ezek az ételek – lelkendezik Andrew Timothy, a Lourdes College professzora. – És lenyűgöz az ország kulturális gazdagsága, építészete is. Még soha nem jártam itt, de nagyon élveztem az eddig eltöltött néhány napot. Szeged és a vidék tele van élettel. Nagyon szeretem figyelni például, ahogy reggelenként a város felébred, és beindul a nyüzsgés.

Felcsendült az Ave Maria

Ebből itt sincs hiány, a második fogás, a pörkölt és a nokedli már az asztalon van. Senki nem kérdezi, mi is ez, mindenki lelkesen kóstolja meg az ételt.

– Tényleg nagyon finom – mondja Olena Franchuk iskolai igazgatóhelyettes, aki az ukrajnai Rivne városából érkezett hazánkba. – Magyarországnak csodálatos kulturális atmoszférája van. A zene, a táncok, és az, hogy egy új pár, egy új család születésének lehettünk tanúi, felejthetetlen élmény marad. És a templomi esküvő! Nálunk, amíg még a Szovjetunió létezett, tilos volt vallásos szertartást csinálni, esetleg csak titokban mehettek a fiatalok a templomba. Most már persze lehet, de így is nagyon meghatódtam, amikor délután felcsendült az Ave Maria.

Persze akad olyan tagja is a társaságnak, akit egyáltalán nem lep meg sem a zene, sem az asztalra kerülő fogások.

– Nálunk, Kárpátalján szinte szóról szóra ugyanígy történik minden – meséli Heicenkó Viktória, aki Nagyszőlősön él, az ungvári egyetem hallgatója, és tökéletesen beszél angolul, ukránul és magyarul is. – Tolmácsnak jöttem ide. Magyarországon már sokszor jártam, de Szegeden még soha. Nagyon klassz, az itt töltött idő minden percét élvezem!

Kihozzák a sült húsokat, majd a tonnányi süteményt is. A zenekar ismét játszik, a nemzetközi csoport minden tagja mosolyog, szemmel láthatóan kitűnően érzik magukat.

Egy nagy család

– Amikor a csapat megérkezett hozzánk, az alkotóházban tartottuk a tanfolyam megnyitó ünnepségét – mondja Jellinek Márta, a Dél-alföldi Népművészeti Egyesület igazgatója. – Még aznap este megkértek minket, hogy a búcsúestet is ott rendezzük, annyira megtetszett nekik a hely hangulata. Máris egy nagy család lettünk.

S azért, hogy ez a nagy család részt vehetett egy igazi alföldi lagzin, köszönet illeti Somogyiné Utasy Ibolyát, a baksi általános iskola angoltanárát, és a Zsemberi és a Huszka családot, akik az egész csapatot vendégül látták. Azt ugyan nem tudni, hogy másnap délben az ukrán, az amerikai és a magyar pedagógusok táncoltak-e még, de az biztos, hogy hajnalig bírták...

Szögi Andrea

● *A felvételi vizsga tapasztalatai*

Tétre, helyre, bejutóra

Egy héttel ezelőtt befejeződött a felsőoktatási felvételi eljárás utolsó fordulója, a pótfelvételi is. Az intézményekben összesítették az adatokat és megfogalmazták a tapasztalatokat. Ezekre voltunk kíváncsiak a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem és a József Attila Tudományegyetem két-két karán.

A SZOTE Általános Orvostudományi Karán idén tízszeres volt a túljelentkezés. Az általános orvos és a fogorvos szakokra összesen 1416 diák adott be felvételi kérelmet, közülük az előbbi szakra 149-en, az utóbbira pedig 21-en nyertek felvételt. Költségtérítéses képzési formában heten kezdik meg tanulmányaikat. A 170 elsőéves hallgatóból hatvan százalék a lányok, negyven százalék a fiúk aránya. A felvételi vizsga tapasztalatairól *dr. Lednitzky András,* a dékáni hivatal vezetője elmondta, hogy a biológia írásbeli nehéznek bizonyult, és a pontokat nemcsak növelni, de csökkenteni is lehetett egy-egy rosszul megoldott feladattal. A szóbeli vizsgán viszont már jobb teljesítményt nyújtottak a diákok. Rosszul vizsgázott viszont a központi számítógépes rendszer. Előfordultak olyan esetek, hogy a szóbeli felvételiztetést végző bizottság a második vagy harmadik vizsganapon sem kapta meg egyes diákok más intézményben írt vizsgájának az eredményét.

A SZOTE Gyógyszerésztudományi Karára idén – a tavalyihoz hasonlóan – ötször annyi diák jelentkezett, mint amennyit fel tudtak venni. Az 512 jelentkező közül a felvételi lapon első helyen 140-en, második helyen 160-an jelölték meg a szegedi gyógyszerészkart. A többség Bács-Kiskun, Csongrád, Szabolcs-Szatmár-Bereg és – ami érdekes – Pest megyei. A Szegedre jelentkező Hajdú-Bihar megyeiek száma tavaly visszaesett a debreceni képzés elindulása miatt, idén viszont már többen érkeztek onnan. A felvett hallgatók közül a lányok 79-en, a fiúk 25-en vannak. – Mióta a gyógyszertárak privatizációja végbement, a képzés iránt nagy a kereslet – indokolja a nagyszámú túljelentkezést *dr. Erős István* dékán. A kar vezetőjének az a tapasztalata, hogy idén elég jó tudásról tettek tanúbizonyságot a felvételizők. A biológia írásbeli vizsga nehéz volt, kevesen értek el magas pontszámot, a szóbelire viszont a diákok zöme jól felkészült. Második felvételi tárgyként a kémia vagy fizika közül a többség az előbbit választotta.

A JATE Bölcsészettudományi Kara betöltötte az intézményre eső hallgatói keretszámot, sőt a számítógépes rendszer hibája miatt az engedélyezettnél nyolcvan-kilencven diákkal többet vettek fel. – A rendszer nem vette figyelembe, hogy idén azok is kérhették felvételüket, akik tavaly nem jutottak be, viszont akkori pontszámuk fölötte volt az idei ponthatárnak – mondja dr. Berta Árpád, a kar dékánja. Ez néhány szakon nehézségeket okoz, például egy helyett két csoportban kell órát tartani. Az 5400 körüli jelentkezőből idei eredményük alapján 976-an nappali, 169-en levelező tagozaton kezdhetik meg tanulmányaikat. A legnépszerűbb szak évek óta a kommunikáció, ahová a felvehető hallgatók számánál tízszer többen jelentkeznek. Nagy volt az érdeklődés a szociológia szak iránt, továbbá a magyar, a történelem és az elterjedtebb idegen nyelv szakokon is három-négyszeres túljelentkezést regisztráltak.

A JATE Természettudományi Karán oktatott szakokon átlagosan négyszeres túljelentkezés mutatkozott. – Ez azért jelentős eredmény, mert a természettudományos pályáktól való elfordulás napjainkban világjelenségnek számít – mondja *dr. Papp Katalin,* a felvételi bizottság elnöke. A korábbi évekhez hasonlóan kiugróan magas – több mint tízszeres – volt a jelentkezők aránya a biológia-környezettan és a biológus szakokon, s ennél valamivel alacsonyabb a földrajz és geográfus képzésben. Csökkent az érdeklődés az informatika, a programozó matematikus, a kémia, a matematika és a fizika szakokon. A költségtérítéses képzésre kevesen jelentkeztek, mert – Papp Katalin szerint – nem a társadalom gazdag rétegei jelentkeznek a természettudományos szakokra. Az összesen 2540 jelentkező közül kevesen jelöltek meg szakpárt, ami rontja a képzettség fokát és az elhelyezkedési esélyeket. A vizsgák során azt tapasztalták, hogy – bár a jelentkezők előre megkapják a szóbeli tételeket – a felvételizők szakmai beszédkészsége nem tökéletes. Az írásbeli sikere viszont a bizottsági elnök szerint nemcsak a diákokon múlott: a vizsga nehézségét mutatja, hogy sokszoros túljelentkezés mellett sem született 14-15 pontos eredmény.

Hegedüs Szabolcs